

Nový Jeruzalém č. 4/2014

Zpravodaj pro 172. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Bohdalově - v pondělí 14. dubna 2014 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Křižanově.

Ve čtvrtek 13. března 2014 přijelo a přišlo na pouť NJ do Křižanova pěti autobusy, auty a pěšky přes 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních služeb
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Jana Peňáze na pouti NJ v Křižanově:

Milí spolubratři v kněžské službě zde u oltáře a ve zpovědnících, milý spolubratře v jáhenské službě, milí farníci z mého bývalého děkanství, milí poutníci.

Svatá Zdislava, naše rodačka, svatá Zdislava patronka rodin. Jak si to v jejím kraji připomenout? „Povolili nám v Jamách dva nové zvony, jak je mám pojmenovat?“, ptal se mně před víc jak 30 lety jamský farář P. Šikula. Navrhl jsem vedle sv. Martina také paní Zdislavu. Podařilo se to a Pater Svatoš pak toto zasvěcení psal i do zprávy do Říma jako doklad o tom, že úcta k Paní Zdislavě je v jejím kraji živá. A byla živá i zde v Křižanově, díky také místním kněžím - otcům Metodějovi Kotíkoví a Cyrilu Šimovi. Ale dost vzpomínání, teď je to na nás. Zvláště letos, když máme rok rodiny. Rodina a Panna Maria, to se rýmuje, protože její ctitel blahoslavený Jan Pavel II. přidal do litaní prosbu: Královno rodin - oroduj za nás. A svatá Zdislava a rodina se také rýmuje, říkával P. Svatoš. Co máme dělat? Modlit se za rodiny, zvláště za rodiny v těžkostech. Prosme je obě, i Matku Boží i svatou manželku a matku Zdislavu často za rodiny, za naše rodiny, za budoucí rodiny našich dětí a vnoučat.

Někdo řekne: Modlitba nepomůže! Má na to právo, je to jeho názor. Boží slovo nám však právě dnes říká něco jiného. Královna Ester se modlila i se svými služebnicemi a národ byl zachráněn. A sám Pán Ježíš nám dnes říká: Proste, a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Modleme se za rodiny a náš národ bude zachráněn. Píše o tom také dnešní katolický týdeník. Kromě modlitby je nutná i práce. Zde máte hodně práce s památníkem svaté Zdislavy.

Modlí se a pracuj také pro rodinu, pro rodiny, pro své rodiny. Modlitba dá zabrat a práce také. Práce pro lásku a pro věrnost. Na tu věrnost se nedívají všichni stejně. To jenom v opeře Prodaná nevěsta se opěvuje věrné milování. Český Honza o tom pěje árie své Mařence, to jistě známe všichni. Ale je také arabský Honza. Říká se mu v jejich řeči Džoha a vyšla celá knih: Džohovy příběhy, tak jako u nás pohádky o českém Honzovi.

V jednom tom příběhu se píše, jak se ten Džoha dlouho neženil. Pořád si nemohl žádnou vybrat, pořád mu něco vadilo. Až ho pak oženili jeho přátelé, a **vybrali** mu nevěstu, jak se říká z těch **přebraných**. Dokonce je tam kruté psáno, že krásy nepobrala. Podle jejich nekřesťanských zvyků se pak ptala svého novomanžela, před kterými muži se může odhalit a před kterými má chodit zahalená. A chytrý Džoha si věděl rady: „Přede mnou choď vždy **zahalená**, před ostatními **odhalená**.“ Tak to je moudrost a vtípnost v jiných kulturách.

U nás v České republice, jak v Čechách tak i na Moravě, si můžeme říci: Ještě, že máme tu rovnoprávnost, ještě že máme svobodu. Ale v jednom se tomu Džohovi nebezpečně podobáme: Naše sestry chodí před cizími muži také odhalené, dokonce i na poutích. Je zajímavé, že když chodíme koncem srpna na Velehrad, bývají **obrovská horka**, a v nich, jak víme, se jde hůře nežli za deště. V rodných krajích milého Džohy je **horko ještě větší** a skoro po celý rok. A jak tam chodí místní lidé oblečení? Žádné elastíky, žádné kraťasy. Dlouhé volné pláště nosí i muži i ženy i v tom největším vedru, protože ta **lehká látk**a, třeba i černá, krásně **ochlazuje lýtk**a i paže, jak se kolem nich vlní. Když však necháme sluníčko pálit přímo na holou kůži, nedivme se, že se vše zhoršuje a tělo se **nebezpečně rozpáluje**. A někdy se **nebezpečně rozpálí** i srdce a mysl mužů, špatnými myšlenkami, bratři moji, víte, že mám pravdu. Víme všichni, jaká je to **odvaha** vystoupit

na veřejnosti. Když však naše sestry jdou i před kameru Televize Noe tak **odvážně** oblečené, tedy spíše neoblečené, ptám se vždycky, která z vás milé sestry, mámy a babičky, která z vás **najde tu odvahu** zavolat tam anebo napsat. Jemně ale rázně naznačit, a v ženském rodě: Jsem vaše členka, **ráda** přispívám ale to opravdu **nerada** vidím. Nakonec všichni přeče jen očekáváme **něco jiného** od televize, která chce být **jiná než ty ostatní**. Budete nakonec rády, bude se vám to hodit, až bude potřeba zvládnout velmi těžký úkol - vysvětlit vašim mladým děvčatům, aby to samy nepřehánely. Což je opravdu těžké, když to přehánějí nejen jejich kamarádky, ale i učitelky. Nebudou se moci vymlouvat na to, že se tak chodí i v katolické televizi. Asi to dá práce, ale Modlí se a pracuj, to je naše umění, to máme umět, to máme zkoušet, protože nedělat a jen nadávat, to umí každý.

Nebudu naříkat na módu, nebudu naříkat na dnešní dobu, jen řeknu, to, co znáte a prožíváte všichni: právě to dnešní oblékání a dnešní způsob práce, kdy musí být žena v pracovním slova smyslu po ruce cizímu muži, působí jako útok na lásku, úctu a věrnost mezi manžely. Zachovat slib od oltáře je opravdu mnohem těžší než dříve. Proto budeme při letošní pěší pouti šlapat i za posvěcení rodin a za rodiny v těžkostech. Za to se budeme modlit, pro to můžeme něco udělat. Podpořme modlitbu skutky, jen malá SMS nebo email někam do redakce, jen malý zásah do šatníku, i svého, i svého A nebat se, že pár znalců může namítnout, jak za první republiky byl posměšný verš: Dlouhé sukně, smutná líčka, první pohled - katolička. Rok rodiny přeče vyhlásila Katolická církev, její šéf, náš papež František svolal celý synod o rodině a my katolíci se za to máme modlit. A pokud to myslíme upřímně, tak i tu modlitbu spojit i s prací, i s nevděčnou dřinou, když máme plavat proti proudu.

Závěr: Na svátek svaté rodiny se obnovují sliby. Kněz se ptá manželů, také jejich dětí, někdy i vdovců a vdov a oni odpovídají. Loni o vánocích jsme ve Křtinách měli ještě jednu otázku. Byla pro všechny: Chcete se modlit za rodiny? Všichni řekli ANO, aby už to bylo hotové, aby se to neprotahovalo. Řekli ano a nezapomněli. Modlíme se. Nezapomeňte ani vy. A modlitbu podpořte prací, úsilím, námahou. Tak jako Panna Maria, která se modlila a sloužila, tak jako její následovnice, naše rodačka svatá Zdislava. Deo gratias

Poslední slovo: Přejeme si, aby památník sv. Zdislavy byl k slávě Boží a ke cti svaté Zdislavy, ne jen ke slávě lidské, proto ani netleskáme, nakonec nejsme na náměstí svatého Petra v Římě, ale v posvátném prostoru na Moravě.

Jak chcete, aby se lidé chovali k vám, tak se chovejte vy k nim. My to bereme tím směrem proti hříchu. Nechceme, aby druzí kradli, proto nekrademe jim. Nechceme, aby našeho muže některá spolupracovnice v práci provokovala, proto neprovokujeme my. Ale ono se to dá vzít přesně podle Pána Ježíše, tak jak to říká: Když chceme, aby nás někdo pochválil, pochvalme jindy sami někoho druhého. Když chceme, aby nás někdo chápal a snažil se omluvit, chápejme a snažme se omluvit druhého. Když chceme lásku, úctu a věrnost, nešetřeme jimi, udělejme pro to, vše, co můžeme a modleme se za to. K svaté Zdislavě, patronce rodin, k Panně Marii Královně rodin. Amen.

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **14 311 Kč**, které jsme poslali na zbudování pomníku sv. Zdislavy v Křižanově. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Tomášovi a farníkům z Křižanova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení a rozhovor s hl. celebrantem poutě NJ v Bohdalově, kterým je P. Mgr. Ambrož

Petr Šámal, kaplan na Svatém Kopečku u Olomouce: **Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště:** Je mi 35 let, narodil jsem se a vyrostl v Praze. Při studiu na gymnáziu jsem částečně brigádníčil na teologické fakultě (pomoc s počítačem) a tam se také setkal s premonstráty. V roce 1998 jsem vstoupil do noviciátu na Strahově, o šest let později byl panem biskupem Herbstem vysvěcen na kněze a pak působil v Jihlavě, v Mauthu, na Strahově a posledních pět let až doposud na Svatém Kopečku u Olomouce. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Že bych měl přemýšlet o tom, co dělám a proč to dělám. Oceňuji, že ani po volbě životního stavu, která neodpovídala jejich představám, se mnou nepřestali komunikovat a snažím se i proto o podobný přístup vůči lidem, kteří se mnou nesdílejí stejné názory. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Nevím, zda

to lze takto popsat. Poprvé jsem se kněžstvím začal zabírat asi v 11 letech při čtení knihy Hořící oheň o sv. Piu X. od Wilhelma Hünermanna. Ne že by pak šlo už všechno přímočaře, ale myšlenka se vracela. Od asi 14 let jsem pak pravidelně hrával na varhany při mších svatých, čili měl ke kostelu a církvi blízko. Duchovně mě tehdy provázel P. Artur Matuszek, dnes rektor pražského semináře. Na Strahov jsem se šel původně jen zeptat, zda bych tam mohl občas přijít (s výhledem, že bych případně v budoucnu vstoupil). Nabídka pana opata, zda tedy nechci vstoupit do kandidatury (že probíhá o prázdninách, člověk se jí k ničemu nezavazuje – a že tedy uvídím) mě překvapila, ale vzal jsem ji jako nevyžádaný Boží pokyn – a už jsem zůstal. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Prímý vzor asi nemám. Inspiruje mě jich více, zvláště lidé, kteří dostali povolání k něčemu jinému, než co si představovali nebo k čemu cítili, že mají největší hříbny – třeba můj patron, který byl povolán za biskupa, ač ještě nebyl ani pokřtěn, nebo před dvěma lety zesnulý kardinál Martini, arcibiskup stejné diecéze jako sv. Ambrož (Milán), který byl biblista tělem i duší a byl papežem povolán vyměnit dráhu vědeckou za pastýřskou. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Myslím, že jako kněz a řeholník bych měl předávat živou zkušenost s Kristem a z ní vyplývající naději. Nemohu říci, že bych s tím byl u sebe nějak moc spokojen, ale mohu říci, že Boží podporu pocítuji. Zaujalo mě, že mi lidé častěji říkali, že čerpali povzbuzení z toho, co mi nijak zvlášť dobře nešlo a musel jsem se s tím prát (či musím), než z věcí, které mi jdou. Za nejkrásnější považuji okamžiky, kdy smím na lidech vidět, že je Pán Bůh drží a konkrétně pomáhá – když třeba nějaká rodina nevzdává boj za soudržnost, když se někomu podaří nalézt místo v životě, když dá někdo (třeba po letech) do pořádku svůj život a vztahy s druhými apod. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Věřím, že každý člověk uvnitř něčemu věří a chtěl by věřit něčemu nadějněmu. Navenek to samozřejmě může popírat. Pokud to ale nevzdáváme a dáváme mu tím, co říkáme a děláme, podněty, pak ho to s větší či menší intenzitou vede k odpovědi. Může si uvědomit, že dát Bohu důvěru sice do budoucna může znamenat utrpení, zároveň to však člověka vede dále a pozvedá. Chci-li pomáhat víře, měl bych být sám přesvědčen o její důležitosti a přemýšlet o lidech, s nimiž o ní mluvím. Nejen cítit, že mám poklad, ale zkoušet si odpovědět, co brání druhým tento poklad také přijmout. Zklamali se (nebo: zklamal jsem je)? Případá jim ta naděje příliš vzdálená? **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve svých farnostech?** Jeden tatínek říkal, že své děti ani tak neučí, jaký Pán Bůh je, ale jak se s ním on snaží žít – že je jakoby do svého vztahu k Bohu zve. Snažím se o podobný způsob – zvat lidi, aby o Pánu přemýšleli, aby s ním mluvili a hledali odpovědi. Má to svá úskalí (lecky někomu více pomůže jisté slovo, než nejasné mlčení) a nenese to ovoce hned. Může to však povzbuzovat a vést k nalezení osobního vztahu s Bohem. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes určena pro charitní domov sester premonstrátek na Svatém Kopečku?** Sestry by pro svůj charitní domov rády pořídily hydraulický zvedák, aby mohly lépe manipulovat s méně pohyblivými klienty. Byla by to velká pomoc pro personál, který se o svěřené lidi, myslím, velice dobře stará. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Svatý Kopeček je poutní místo. Liší se sice charakterem od Hostýna i Velehradu, asi ani nemá být tak masový, ale určitě by se z něho nemělo stát místo, kam chodí lidé „jen tak pro úplnost“ po návštěvě olomoucké zoo, která leží hned vedle. Moc se nám nedaří nalézt nějakou současnou formu nabídky pro skutečné poutníky, hlavně pro jednotlivce či malé skupiny. **Na co se nejvíc těšíte?** V současné době nejvíce na plánované poutě a akce s biřmovanci. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Když se několik rodin nabídlo, že budou pomáhat s přípravou dětských mší svatých. Farníci, kteří se chtějí na něčem dobrém podílet, mi přinesou radost takřka vždy. **Prožíváme rok rodiny – co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat?** Nevím, zda to lze takto zobecnit. Existuje plno farních prorodinných aktivit (Modlitby maminek, manželská setkání, tábory, ...), církev někdy pomáhá i finančně (např. právě probíhající Postní almužna nebo jiné charitní projekty). Myslím, že stejně tak je důležité dávat rodinám zpětnou vazbu, že se jim snažíme naslouchat, že si jich jako kněží vážíme a že jejich snahy a kříže mají smysl a povzbuzují okolí. Děkuji za odpovědi.

Rok rodiny (rodina a duchovní povolání - 3) – odpovídají rodiče duchovních:

Marie a Pavel – děti: jáhen Karel, Marek, Marie, Markéta, Kateřina. **Když jste plánovali společný život – kolik jste chtěli mít dětí?** M: Snila jsem o více dětech. P: 5. **Napadlo Vás, že**

by z Vaší rodiny byl jáhen, už brzy kněz? M: Nikdy. P: Nenapadlo. **Pamatujete, co jste cítili, když Vám syn oznámil zprávu o povolání stát se knězem?** M: Pamatuji si přesně tu chvíli, silně jsem cítila nezaslouženou milost. P: Překvapení, radost, které jsem vyjádřil otcovským pozhánáním.

Pozvánky:

Postní duchovní obnova Římskokatolická farnost sv. Petra a sv. Pavla ve **Štěpánově n/Svr. vás všechny srdečně zve na postní duchovní obnovu v sobotu 12. dubna 2014** vedenou P. Ing. Mgr. Pavlem Habrovcem, farářem v Radostíně a Pavlově. Duchovní obnova je pro farnost a zájemce z širokého okolí. Téma: **Mše svatá**. Začátek v 9 hodin, v programu budou tři přednášky, obcerstvení na faře, svátost smíření, adorační pobožnost křížové cesty, mše svatá a svátostně požehnání, předpokládaný konec v 16,00.

Poutní výlet rodin s dětmi. Ten letošní bude – v rámci roku rodiny – na **Kalvárii u Jevíčka a do Javoříčských jeskyní**. Cena: doprava 150 Kč, děti – 50, tatínci a děti z početných rodin 0 Kč + oběd + vstupy. Bude ve čtvrtek **8. května 2014**. Přihlášky do 1.5. u: **Jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz**

Pětidenní **pout' do Medugorje** (od 30.4 a 7.5.) – mikrobusem – přihlášky u p.Šustra 604579261 Dvoudenní **poutní výlet do Mariazzell a Semmeringu** 8. – 9.5. – přihlášky u V. Šustra 777640961

Římskokatolická farnost Jimramov, farní sbor Českobratrské církve evangelické Jimramov a jednota Musica sacra pořádají v **neděli 25. května 2014** v kostele Narození Panny Marie v Jimramově **ekumenickou nesoutěžní přehlídku chrámových sborů**. Program začne ve 14 hod. přehlídkou sborů. Setkání bude pokračovat společným setkáním a obcerstvením. Na závěr v 17 30 hod. budou v kostele zpívané mariánské nešpory. Na přehlídce srdečně zveme chrámové sbory a všechny příznivce sborového zpěvu. Blížší informace podá Antonín Bradáč tel. 605 47 13 93, e-mail. ant.bradac@centrum.cz

Společnost Cyrilometodějských poutníků vás srdečně zve na **Pout' na slavná poutní místa Českobudějovické diecéze (Jižní Čechy II)**: Milevsko, Sepkov, Maková Hora, Bavorov, Lomec, Prachatice, zámek Kratochvíle, Podsrp, České Budějovice. Termín: **pátek 18. - neděle 20. července 2014**. V ceně pouti : *doprava, 2 x nocleh se snídaní a večeří ve Štětkni, 3x oběd, vstupy a režie*. Přihlášky (***co nejdříve – jsou ještě volná místa***) se zálohou (*dospělí: 2000, děti a studenti: 1000, děti a studenti z početných rodin: 500*) na adrese: **Jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz** - srdečně zve Mons. Jan Peňáz a jáhen Ladislav Kinc

Pěší pout' na Velehrad v pořadí již čtrnáctá – bude letos v termínu **18. – 23. srpna 2014**. Všechny důležité informace na: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad>
11. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka v sobotu **13. 9. 2014**.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	12. červen	Rad. Svratka	P. S. Peklansky			
	14. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
	13. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	15. prosinec	Olešnice
2015	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svratka	březen	Křížanov
	duben	Lísek	květen	Nové Veselí	červen	Jimramov
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Radostín
	říjen	Jámy	listopad	Bystré	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 173. pout' NJ – v úterý 13. května 2014 v 18 hodin do Březí, hlavní celebrant opat P. Michael Pojezdný OPraem z Prahy - Strahova .

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 4. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.